

**Слава Україні!
ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!**

Цікава

ГАЗЕТА + TV
на вихідні

20 серпня 2020 року №34 (142) Ціна 6 грн

с. 2, 3, 5 >>>

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

Легендарний Кривоніс у молодості і нині біля свого пам'ятника. Сивочолий чоловік постійно наголошує: «Без націоналізму не буде України!».

Легендарний сотенний УПА Мирослав Симчич, який понад 32 роки провів у совєцьких таборах, у 97 зібрався в політ!

Так нескорений Кривоніс хотів із літака оглянути місце героїчного бою повстанців під Космачем із радянськими окупантами, в якому брав участь 75 літ тому

Василь КІТ

«На жаль, сам Мирослав Симчич не зміг взяти участь у польоті. Напередодні в нього піднявся тиск, і лікар заборонив це робити. І хоч ветеран УПА був у бойовому настрої і рвався в небо, син зробив усе, щоби затримати батька. Та політ відбувся, і ми присвятили його Мирославу Симчичу, річниці бою за Космач та Дню Незалежності України», — повідомив організатор заходу, голова правління ГО «Меморіал» імені Василя Стуса Роман Гунда.

Перед акцією керівник Прикарпатської дитячо-юнацької спортивної асоціації малої авіації Ігор Табачук зачитав листа одного зі своїх учнів, 13-річного льотчика Антона Лампіка, до Ілона Маска та президента США про те, що він зголошується для майбутньої експедиції на Марс. Виступив і батько Антона — український льотчик-випробувач Михайло Лампик, який був резервістом на політ у космос на «Бурані».

Після урочистостей літак RV-10, виробництва США, піднявся у повітря і здійснив політ за запланованим маршрутом: Коломия, Березів (рідне село Мирослава Симчича), присілок Рушір (місце бою сотні Симчича

Син українського льотчика-випробувача Михайла Лампіка (праворуч) мріє про експедицію на Марс.

Сам Мирослав Симчич не зміг взяти участь у польоті. Напередодні в нього піднявся тиск.

з полком НКВС 1945 року), Космач (повстанська столиця УПА), гора Говерла, Верховина, Косів, Коломия.

Розповідь про людину-легенду Мирослава Симчича читайте на с. 11 >>>

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Фото 20minut.ua.

Отець Ігор каже, що до цього служіння його привів Господь.

«Думав: я священник і в Бога випрошу, що моя дитина заговорить. Але доля розпорядилася по-іншому»

Ігор Шкодзінський править літургію жестами

Він — чи не єдиний в Україні душпастир, який вивчив мову нечуючих і веде нею службу Божу для глухих у Тернополі. З її допомогою греко-католицький священнослужитель звершує літургію, проповіді Євангеліє, поєднує долі закоханих під час вінчання, приймає сповідь і навіть готує дітей до першого причастя. До цього незвичного служіння отця Ігоря спонукала його особиста історія — старша донька Настя не чує від народження. Спершу він надіявся на зцілення дитини, а потім зрозумів, що треба вчитися із цим жити

Наталка ЧОВНИК

«ЩОБ НАВЧИТИСЯ РОЗМОВЛЯТИ З ДОНЬКОЮ, МУСИВ ВИВЧИТИ МОВУ НЕЧУЮЧИХ»

18 років тому у Шкодзінських народилася донька, за якою з часом батьки почали помічати, що вона не реагує на гучні голоси і звуки, а тільки пальчиком показує на те, чого хоче. Одного разу заради експерименту, коли Настя спала, вони голосно крикнули біля її ліжка. Дитина ніяк не відреагувала, і Шкодзінські зрозуміли, що з нею щось не так, треба звертатися до лікарів. Відвезли маленьку Настю до Києва в Ін-

ститут отоларингології. Висновок тамтешніх фахівців прозвучав, як вирок: у дитини уражені нервові центри, відповідальні за слух. Готуйтеся, що їй доведеться жити в тиші.

Спершу сім'я мешкала в селі у Бучацькому районі Тернопільщини. Там отець Ігор мав свою парафію, однак згодом родина була змушена переїхати в обласний центр, щоб Настя змогла нормально розвиватися, відвідувати дитсадок. У селі для дівчинки з вадою слуху не було ніяких перспектив, і батьки це чудово розуміли.

Закінчення на с. 6 >>>

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

У Білорусі рахують загиблих у протестах

Найрезонансніші події в житті країни та планети очима журналістів «Цікавої газети»

Правозахисники: режим Лукашенка вбив п'ятьох демонстрантів

Ще семеро — у критичному стані в реанімації

Про це сказано в звіті освітньо-громадського об'єднання «Звяно». Документ стосується порушення прав мітингувальників у Білорусі за період із 7 по 14 серпня. За інформацією волонтерів «Звяно», в мінських лікарнях перебувають 120 осіб. Офіційно влада говорить про двох загиблих. Правозахисники заявили, що мають свідчення людей, госпіталізованих зі зламаними ребрами, руками, пошкодженнями очей, які вимагали негайної медичної допомоги, але вона була надана лише через 6–12 годин після травми, деяким — тільки після непритомності.

Нагадаємо, що світ вразили масові жорстокі кількадевні знущання й тортури, яким піддавали затриманих білоруські силовики. Причому на вулицях хапали всіх підряд, включаючи підлітків, а не тільки демонстрантів. 16-річного Тимура з Мінська лікарям довелося ввести в кому, щоб

Після нечесних виборів та масових катувань Євросоюз оголосив Олександра Лукашенка персоною нон-грата, а Росія привітала з перемогою. Україна наразі — десь «посередінке», як висловлюється наш «гарант».

впоратися з травмами, отриманими від бійців ОМОНу.

У ході наймасштабніших в історії Білорусі протестів та страйків народ ви-

магає нових чесних президентських виборів. Лукашенко у відповідь заявив: «Поки ви мене не вб'єте, інших виборів не буде».

Зеленський дав Кузьмі звання Героя України

Президент посмертно присвоїв найвищу державну нагороду лідеру й засновнику гурту «Скрябін» у день народження співака — 17 серпня

«Сьогодні Андрієві Кузьменку виповнилось би 52 роки. Його загибель стала справжнім шоком для всього суспільства. Він був таким щирим і відкритим, таким своїм, що у той страшний день кожен із нас відчув, ніби втратив рідну, близьку людину. З початком війни Андрій регулярно їздив на Схід та допомагав нашим захисникам. Кузьма і сам був справжнім захисником України. Воїном слова. Його зброя — ручка, папір та мікрофон. Піснюю він зцілював душу, словом заряджав на боротьбу. За сильну, квітучу та непереможну Україну», — наголосив Володимир Зеленський у своєму указі.

Нагадаємо, 2 лютого 2015 року Кузьма розбився у ДТП дорогою з концерту у Кривому Розі. Toyota музиканта зіткнулася з вантажівкою, що перевозила молоко.

Тим часом не всі однозначно сприйняли таке рішення глави держави. Зокрема, блогер та військовий Олексій Дмитрович заявив: «Я не про Кузьму, я про цінності. Високе, найпочесніше звання «Герой України» все більше і більше знецінюється. Скоро цю нагороду будуть роздавати просто так. Ну щоб порадувати людину до ювілею. Це як подарувати гарний канцелярський набір чи дорогий гаманець».

Чомусь здається, що Кузьма на тому світі не дуже й радіє новому «званню». Як гадаєте?

Путінському пропагандисту показали член у прямому ефірі

Під час передачі «Вечер с Солов'євим» на ютубі автор залучив до свого стріму робітника із заводу БелАЗ, щоб дізнатися про події з перших вуст. У відповідь працівник показав у камеру свій... статевий орган

«Видайте, що у вас відбувається», — звернувся Солов'єв. «Зараз розкажу», — відповів робітник на ім'я Анатолій і показав член.

«Зрозуміло. Красунчик! Молодець! Ось бачите як. Молодець, добре показав. Єдине можу сказати: у БелАЗа більший буде. Анатолію, щось іще можете показати? Смішно. І, до речі, зауважте, він навіть не пофарбував себе в червоно-білий колір. Але тепер ми точно бачимо, чим накрився БелАЗ, а колись міг працювати», — прокоментував Солов'єв.

Сцена, звісно, для людей, старших 18 років. Але погодьтеся, що білоруси обрали правильний тон щодо своїх так званих «старших братів».

Ну як можна бути такою бездушною?

«На квартиру і машину»: жінка намагалася за 400 тисяч продати свою дитину

Поліція Маріуполя затримала 19-річну породиллю «на гарячому» (на фото)

Те, що дитина піде «на продаж», вона планувала заздалегідь. Саме з цієї причини не перебувала на медичному обліку як майбутня мама. За виручені гроші — 400 тисяч гривень — хотіла придбати квартиру та машину. Шукала клієнтів два місяці, ще будучи вагітною. Народила хлопчика 12 серпня. Зловмисницю затримали під час одержання грошей від «покупця». Немовля передали під нагляд медиків до міської дитячої лікарні.

Горе-мати скоїла злочин, передбачений ч. 3 ст. 149 (торгівля людьми, вчинена щодо малолітньої особи) КК України. Санкція статті передбачає від 8 до 15 років ув'язнення. До речі, впродовж цього року українська поліція викрила вже 150 фактів торгівлі людьми, включаючи дітей.

Замість медичних захисних костюмів придбали... будівельні

У департаменті охорони здоров'я Закарпатської ОДА відбулись обшуки та слідчі дії у кримінальній справі щодо закупівлі неякісних захисного одягу та масок для боротьби з коронавірусною інфекцією

Ну як «неякісних»... Точніше сказати — зовсім не тих! Адже придбані маски та костюми — будівельні і не призначені для використання в медицині. А на це, між іншим, з фонду боротьби з COVID-19 виділили 25 мільйонів гривень.

Комедія.

ПРЯМА МОВА

Віктор ЛЯШКО, головний санітарний лікар України, про захисні маски для педагогів із 1 вересня:

Учителям буде дозволено викладати без маски на обличчі. Водночас у школах «помаранчевої» зони рекомендуватимемо носити захисний щиток. Він прозорий і дає змогу передавати емоції, щоб не порушувати освітній процес.

● Я ТАК ДУМАЮ!

Майданутий

Безумовне know how (ноу-хау) білоруських силовиків на теперішніх протестах — це підле використання машин «швидкої» допомоги для проникнення в натовпи протестувальників

Юрій Андрухович,
поет, прозаїк,
перекладач,
есеїст,
у колонці
на сайті zbruc.eu

Фото uinr.gov.ua.

Хто ты гэткі?
— Свой, тутэйшы.
Чаго хочаш?
— Долі лепшай.
Якой долі?
— Хлеба, солі.
А што болей?
— Зямлі, волі.
Дзе радзіўся?
— У сваёй вёсцы.
Дзе хрысціўся?
— Пры дарожцы.
Чым асвенчан?
— Кроюю, потам.
Чым быць хочаш?
— Не быць скотам.

ЯНКА КУПАЛА
1908

УКРАЇНСЬКИЙ
ІНСТИТУТ
НАЦІОНАЛЬНОЇ
ПАМ'ЯТІ

Класик білоруської літератури Янка Купала актуальний і через 112 років.

“**Погрузлий у своїй гротескній 26-річній президентурі, в розпусті (чого лише варті його гареми з білоруських модельок і місок!), в розкоші (цілих 18 резиденцій!), параної, розбещений абсолютною владою над «найлагіднішим народом Європи», він переступив усі межі, зірвався в піке, в пекло.**”

гематою, черепно-мозкової травми, вибиті щелепи, пошкоджені очі, кров на асфальті, на тротуарах і повсюди. Але передусім — на руках злочинців, і її не відмити.

Лють, яка не піддається (як і в нас не піддавалася) жодному поясненню навіть у параметрах логіки того, хто командує цим кривавим парадом сили. Бо навіщо ж аж так?! Який сенс у цій звірячій непропорційності? Рука бійця не втомлюється гамселити навіть жінок, навіть дівчат, не кажучи про демонстративно беззбройних юнаків, демонстративно беззахисних у своїх футболках і шортах проти цих закутих у жорстке спорядження трансформерів. Самого тільки розгону їм замало: переслідування вікачів триває у провулках та дворах, поки не доставлять кожного і не віддухопелять до непритомності. А блоку-

вання проїжджих автомобілів і витягання на розправу людей, що сидять усередині! А стрілянина гумовими кулями по спостерігачах на балконах, по вікнах! А стрілянина бойовими зарядами? Хоч, зауважимо принагідно, в нас режим почав застосовувати їх шойно десь із 20 січня, тобто десь напередодні 60-го дня протестів. Лукашенко ж — уже на другий день. «Бацька» більш ніж очевидно квапиться в пекло поперед усіх.

Насправді пояснення всьому цьому дикому бісунанню є, і його слід писати великими літерами — ЗАЛЯКУВАННЯ. За планом людожера, населенню (він вважає цю людську масу просто населенням) має стати гранично боляче і страшно — як за свій вибір 9 серпня, так і за те, що воно посміло вийти на захист цього вибору. Охоту до такого нечуваного й

неочікуваного спротиву слід не роздумуючи, не панькаючись, відбити раз і назавжди. Саме так, відбити. Дуже точне слово — відбити. Разом із нирками, легенями, геніталіями, головами.

У нас теж весь той час, усі три місяці, було більш ніж очевидне залякування. Але в нас був і мільйон людей на Майдані.

І в нас була зима, яка дозволяла скористатись грубшим одягом, усіма його шарами і верствами, для якого-такого захисту. (Мабуть, беркути тому й роздягали догола деяких бранців — щоб довести до абсолютної беззахисності).

Ще в нас були шоломи, ключки, палиці, коктейлі Грушевського, дерев'яні щити, а відтак і трофейні. Проте не все це з'явилося відразу. Тільки зима трималася поруч увесь час разом зі своїми відлигами.

Лукашенко ненавидить той наш Майдан до глибин свого тілесного низу, до жахного холоду на дні яєчок. Більше, ніж навіть Путін. Найбільше на світі.

Майданутий — це діагноз білоруського людожера. Він по-своєму інвалід Майдану, бо це — його невиліковна психічна травма, його розлад, істерія, паніка. Погрузлий у своїй гротескній 26-річній президентурі, в розпусті (чого лише варті його гареми з білоруських модельок і місок!), в розкоші (цілих 18 резиденцій!), параної, розбещений абсолютною владою над «найлагіднішим народом Європи», він переступив усі межі, зірвався в піке, в пекло.

Головним уроком Білорусі, що його незайво затямити в ці дні, хай стане такий: категорично не можна давати їм засиджуватись і обростати дедалі більшою владою, узурпуючи її рік за роком і шматок за шматком! Вони — російсько-радянські, з такими не жартують. Що довше вони при владі, то довший шлейф дозрівання до пекла тягнеться за ними. Нізащо не можна їх занедбувати, потураючи їхній спокусі, їхній претензії на досмертне, довічне, вічне панування.

Як своєчасно скинути Януковича! Ви уявляєте, що діялося б із нами всіма сьогодні, якби він тоді всидів?

Тому Майдан — наше все.

І тільки завдяки йому я маю велику надію, що через чверть сторіччя президентом цієї країни точно не буде який-небудь незмінний 67-річний Володя.

● СЕ ЛЯ ВІ

Фото Дмитра ПОЗДНЯКОВА.

І хто скаже, що це — «загримований» вождь пролетаріату?

І стали Ленін та Маркс... болгарами

Лише після кількох звернень до прокуратури, коли було відкрито кримінальне провадження за статтею 436-1, почалися зрушення у зв'язку з виконанням Закону про декомунізацію на Одещині

Вадим ПОЗДНЯКОВ,
голова громадської
організації «Світанок»
та ініціативи «Декомунізація.
Україна»

Біля ніг — мішок, у руці — виноградна лоза.

А ось у селі Холмське Арцизького району за останні кілька років пам'ятник Карлу Марксу ставав і постаментом Христо Ботева, і невідомо кому. Менш креативні сусіди вирішили, що достатньо буде замінити ім'я. Проте через рік прибрали табличку, на якій було вказано, що це не Карл Маркс, а Христо Ботев. Тому тут уже зовсім скоро доведеться або проводити демонтаж, або дійсно переробляти погруддя у Христо Ботева. Найближчим часом ми відправимо нові звернення до поліції та прокуратури щодо цього.

На Одещині лишилось ще до двох десятків об'єктів, які треба демонтувати в рамках закону. І це неодмінно буде зроблено.

Фото Дмитра ПОЗДНЯКОВА.

Отакі «фокуси»: вдягнути шапку пам'ятнику — болгарин, а зняти — знову Ленін.

● ПОЛІТИКА

Сергій Лещенко (на фото в центрі) знайшов ниточки, які пов'язують Леді Ю із рупором Кремля.

Лещенко заявив, що банк родини Тимошенко обслуговує гроші Медведчука

Кошти кума Путіна зберігаються у фінансовій установі, пов'язаній із родиною лідерки «Батьківщини»

Василина СМЕТАНА

Юлія Тимошенко тісно співпрацює з кумом господаря Кремля Віктором Медведчуком як у питанні бізнесу, так і політично. Встановити це вдалося завдяки електронному декларуванню, яке діє в Україні. Про це повідомив на своєму Youtube-каналі колишній журналіст «Української правди», у недавньому минулому народний депутат Сергій Лещенко.

Зокрема, за його словами, Віктор Медведчук у своїй електронній декларації був вимушений задекларувати права власності своїй дружини, телеведучої Оксани Марченко, і вказати те, у яких банках розміщені фінансові активи родини.

«Серед великої кількості банків на території України родина Медведчука віддала перевагу лише двом. ПриватБанку, в якому є рахунки майже у всіх українців. Друга фінансова, де у них відкриті рахунки в гривнях, доларах, рублях і євро (тобто це серйозний банк з точки зору обслуговування інтересів родини Медведчука), — це Укрбудінвестбанк.

Він абсолютно невідомий з погляду обивателя і входить лише у шостий десяток українських банків», — повідомив Лещенко.

Цей банк, за його словами, примітний тим, що до останнього часу половина його акцій належала родині Юлії Тимошенко, зокрема її зятю

альянсом між Тимошенко та Медведчуком. Так, Тимошенко разом зі своєю фракцією у парламенті за підтримки Медведчука і його фракції ОПЗЖ внесла подання до Конституційного Суду про скасування анбандлінгу української ГТС, що вдарить

Юлія Тимошенко тісно співпрацює з кумом Путіна Віктором Медведчуком як у питанні бізнесу, так і політично.

Артуру Чечоткіну. «Медведчук, який володіє величезними фінансовими ресурсами та організаційними можливостями, міг би розмістити свої гроші у будь-якій фінансовій установі України. Міг би це зробити в російських банках. Але зробив вибір на користь маловідомого банку, пов'язаного з Юлією Тимошенко. Правда дивно? Гроші Медведчука на виду у родини Тимошенко і становлять, я впевнений, вагомий частину всього обсягу коштів, які обслуговує цей банк», — підкреслив екснардеп.

«Співпраця в бізнесі супроводжується і політичним

по газовому контракту, який було укладено наприкінці 2019 року», — продовжив Сергій Лещенко.

Він пояснює, що за цим контрактом Росія зобов'язана оплачувати транзит газу за принципом «бери або плати», тобто навіть якщо фізично газ прокачано не буде, платити Росія має. «Це дуже вигідний контракт для України, і Газпром та Росія щасливі були б із нього зіскочити. Але зробити це вони можуть лише руками України. Руйнуючи цей договір, Тимошенко і Медведчук намагаються підіграти Кремлю», — наголосив Лещенко.

● ПОЛІТИКА

«Європейська Солідарність» — головна опозиційна сила в Україні

Реальним опонентом влади найбільша кількість наших співгромадян вважає партію, лідером якої є Петро Порошенко

Дарія КЛИЧ

Про це свідчать результати соціологічного дослідження, проведеного Центром Разумкова та Центром SOСIS у період 21–28 липня. На запитання «Хто є реальною опозицією до нової влади?», 30,2% респондентів назвали «Європейську Солідарність», 27,4% — «Опозиційну платформу — За життя», 10,7% — ВО «Батьківщина», 2,2% — партію «Голос».

ІНШІ РЕЗУЛЬТАТИ ОПИТУВАННЯ:

Хто найбільший благодійник

Партія Порошенка також лідирує серед політичних сил, які найбільше допомагають у боротьбі з коронавірусом — так стверджують 12,8% українців. 12,5% вказали як відповідь на це запитання ОПЗЖ, «Слугу народу» — 11,3%, «Батьківщину» — 4,4%, «Голос» — 1,3%, «Українську стратегію Гройсмана» — 1,1%, «Силу і Честь» — 1,0%. Лише кожен п'ятий вважає, що влада робить усе можливе для подолання епідемії COVID-19 (21%). Стільки ж громадян (21,2%) переконані, що керівництво країни нічого не робить. На думку 46,1% респондентів, влада щось робить, але цього недостатньо.

Якби парламентські вибори відбувалися найближчої неділі...

...то до Верховної Ради пройшли би 5 політичних сил: «Слугу

народу» підтримали б 25,5% тих, хто визначився і піде на вибори, ОПЗЖ — 18,3%, «Європейську Солідарність» — 18,1%, «Батьківщину» — 10,4%, «Силу і Честь» — 6,5%. Партія «Голос» не ділає 5-відсотковий бар'єр і посідає 8 місце, їй готові надати мандат дівори 2,2% виборців. При цьому 64,8% українців вважають, що країна рухається у неправильному напрямку, утричі менше — 21,5% — схильні думати, що обраний курс є правильним.

Хто за все відповідає?

Основну відповідальність за соціально-економічну ситуацію в країні несе Президент Володимир Зеленський — так вважають 40,2% опитаних. 27,4% покладають цей обов'язок на уряд, 16,8% — на Верховну Раду, 7,3% — на бізнес та олігархів, 2,1% — на опозицію.

Опитування проводилося з 21 по 28 липня 2020 року методом інтерв'ю «face-to-face». Загалом було опитано 4000 респондентів у віці понад 18 років.

● ФАКТ

Комітет виборців України назвав представників фракції «Європейська Солідарність» Ірину Герашенко і Артура Герасимова найвідповідальнішими серед керівників парламентських фракцій. Зокрема, за даними КВУ, співголова «Європейської Солідарності» Ірина Герашенко стала лідером за відвідуванням засідань комітетів. Народний депутат була присутня на 94% засідань комітету з питань зовнішньої політики. Сама Герашенко так прокоментувала цю новину: «В нас просто немає шансу бути іншими — найсильніша і найпрофесійніша фракція вимагає відповідального лідерства. Важливо, що серйозне ставлення до роботи в парламенті ми демонструємо і у владі, й в опозиції, відвідуємо всі засідання, активно працюємо над законопроектами і з виборцями».

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкуються на правах реклами.

Адреса редакції і видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

tsikava.gazeta@gmail.com,

reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші

Передплатний індекс: 60307

Реєстраційний номер

КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.

Віддруковано: ТЗОВ «Волинська обласна друкарня»,

м. Луцьк, просп. Волі, 27.

Тел. (0332) 71-03-01, сайт www.druk.volyn.ua

Замовлення №632

ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14,

тел. (044) 581-68-15. Замовлення №78898

Загальний тираж 12100

ШОК!

«Нас 4 години тримали на колінах, якщо хтось казав, що хоче в туалет, відповідали: «Сходи під себе»

«Жорстоко били, ображали, погрожували смертю...», — білоруси, яких затримали після протестів у Мінську, розповідають про нелюдські знущання над ними

Фото youtube.com.

Після таких знущань у білорусів народилось: «Ніколи ти не будеш батьком... Был ты отчимом злым, неласковым... Был ты всем нам чужим подлым дядьком, что скрывался под разными масками».

Євгенія СОМОВА

З 14 серпня почали відпускати затриманих. І попри те, що заступник керівника МВС Білорусі Олександр Барсуков намагався переконати світову громадськість, що знущань у Центрі ізоляції правопорушників не було, мовляв, затримали бунтівників, провели роз'яснювальну роботу, люди розповідають страшні речі, які відбувалися там із ними. Скажімо, медик Анастасія. Її затримали під час допомоги постраждалим на мітингу в Мінську. За словами дівчини, 50 осіб перебували в камері, розрахованій на чотириох.

— Не те що спати було неможливо, часом ми стояли і вночі, бо сісти було ніде. Не вистачало повітря. Першу добу ми стояли у дворіку для прогулянок. Нас не годували, не давали води, попили через 15 годин після затримання. Воду вимагали зі скандалами та істерикою. На другу добу принесли хліб і кашу. Охоронці знущалися, говорили: «Не буде вам жодної медичної допомоги, кінематограф у вас гранату — і все закінчиться». Били по ногах, спині, сідницях.

Затримані стверджують, що в ізоляторі особливо катували молодих чоловіків, які намагалися відстоювати свої права і гідність, та тих, котрі кричали. Це, очевидно, приносило катам неабияке задоволення. Інтерес до тих, хто

стійко, мовчки переносив муки, швидко зникав.

Ставлення до людей на Окрестіна подібне до того, як декотрі з нас поводяться з комахами, — стверджує провідний гравець збірної Білорусі з мініфутболу Сергій Подалінський, який там побував.

— Десять омонівців мене киями били, — розповідала дівчина, — погрожували смертю. Знімали штани. Сказали, по колу пустять. Говорили: «Ви всі проти Лукашенка. Ви бидло тупе».

— Нас поставили на коліна вздовж паркану. — Коли хтось казав, що хоче в туалет, йому відповідали: «Сходи під себе». Ми простояли на колінах години з чотирьох, вислуховуючи різні приниження. Якщо трохи опустишся нижче чи піднімешся, тебе тут же «поправляли». Декотрі охоронці говорили: «Взяли б просто вас усіх тут і розстріляли».

Житель Мінська, який веде в Twitter мікроблог «Обличчя олігархів» і провів в ізоляторі на Окрестіна 2,5 доби, розповідає, що спочатку його привезли до районного відділу міліції. Там до нього ставилися по-людськи. Намагалися зробити все, що в силах, аби відпустити на волю, але був наказ усіх «пакувати» і відправляти

в центральний ізолятор. Тож їм не залишалося вибору. Коли його перевели туди, відразу ж відчув інше ставлення. Там діяли жорстоко, намагалися зламати і залякати.

— На тебе постійно кричать і принижують матами, — пише він у мікроблозі, — всіляко намагаються демонструвати свою силову

і статусну перевагу. Вони буквально вбивають тобі в голову, що ти біосміття. Камера, у яку мене садили, на чотири ліжка, але нас там було восьмеро. Це насправді непогано, бо ми були з першої хвили затриманих. Для тих, котрих садили після нас, такої лафи не було.

За словами блогера, їжу затриманим не давали три дні. Більше того, їм не дозволяли спати, всіляко ображали, називали руйнівниками держави, покидьками, тваринами. Навіть коли просто заглядали у віконце-годівниці, щоб пересвідчитися, що люди роблять.

— Я точно чув крізь зачине не вікно автоматні черги й електрошокери, які застосовувалися до хлопців, котрі потрапили до ізо-

лятора в ніч з 10 на 11 серпня, — пише блогер. — А що там творилося на вулиці, навіть тяжко уявити.

Попри те, що чоловік намагався сидіти тихо, щоб не провокувати охоронців, йому все ж дісталось від них. Він отримав більш як 20 ударів по різних частинах тіла. Їх зазнімкував і виклав у своєму мікроблозі. До речі, після звільнення в лікарні відмовилися зняти побої. Тож він пообіцяв звернутися у правозахисний центр «Весна».

Більшість звільнених скаржаться саме на жорстокість омонівців. Ті били, як сказала одна з дівчат, по-садистськи, із задоволенням. Очевидно, таким був наказ. Відчуваючи безкарність та вседозволеність, бійці розперезалися.

— Десять омонівців мене киями били, — розповідала дівчина, — погрожували смертю. Знімали штани. Сказали, по колу пустять. Говорили: «Ви всі проти Лукашенка. Ви бидло тупе». Ставилися, як до тварин. Десять років обіцяли дати, кричали, що я терористка.

У Міністерстві внутрішніх справ Білорусі заявили, що скарги затриманих на насильство фіксуються і передаються для розгляду. Однак навряд чи буде він об'єктивним... Утім, рано чи пізно винним у знущаннях над протестувальниками таки доведеться відповісти.

Джерело: ТСН, «Главком», «ДС».

НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Будь ласка, розстріляйте нас, навіщо ви нас мордуєте»

Розповідь російського журналіста, якого схопили білоруські силовики під час акції протесту в Мінську

Микола ТЕЛІЖЕНКО

«Що мене найбільше вразило — «килим із людських тіл» — люди, які просто лежать на підлозі. По них ходили омонівці. Мені також довелося наступити на чоловіка, тому що коли намагався його обійти, то знову отримав по голові. На підлозі кров, випорожнення. Були люди з перебитими руками, які не могли ворухитися.

Їх змушували молитися. Завели хлопця, який благав: «Дядечки, не бийте». Йому сказали, що його зараз уриють, почнуть зуби рахувати. Кілька ударів. Він уже захиляється кров'ю, й омонівець йому: «Читай «Отче наш!»». І хлопець розбитими губами промовляв: «Отче наш, що єси на небесах».

Найстрашніший момент — коли ти сидиш, а людей у коридорах, поверхом нижче, б'ють так сильно, що вони не можуть говорити і просто виють. Ти повертаєш голову — на підлозі кров, всі кричать, а на стіні — Дошка пошани з усміхненими міліціонерами, які це роблять. Ти розумієш, що потрапив у пекло.

Потім, приблизно за 16 годин після прибуття в РУВС, нас почали виводити й кидати в автозак. Сидіти заборонялося, людей складали штабелями у три шари. Дехто з травмами опинився внизу, не було чим дихати. Вони кричали від болю, до них підходили, били по голові кийками, прищипували. Це нагадувало тортури гестапо, у звичайному житті уявити таке неможливо.

... Вийти в туалет не можна. Тим, хто просив, казали ходити під себе. В результаті люди дійсно це робили, і по-великому також.

Зі мною був один хлопець, який казав: «Будь ласка, розстріляйте нас, навіщо ви нас мордуєте!». А йому відповідали, що розстрілювати нікого не будуть, тому що в тюрмі чекає ще більше болю».

РЕКЛАМА

ВИГОТОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКІВ
☎ 068 695 68 28 ☎ 095 639 01 15

№ В-154
6 600 грн
5 800 грн

№ В-158
6 400 грн
5 500 грн

№ П-8
К 4 000 грн
П 4 600 грн

№ П-18
К 3 600 грн
П 4 400 грн

ДОСТАВКА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПО ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

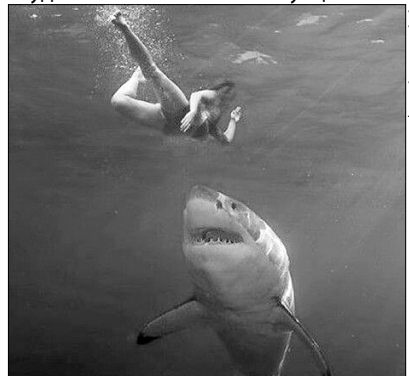
● КОХАННЯ МОЖЕ ВСЕ!

60-річний Марк відлупцював акулу, яка напала на його молоду дружину

Свідки кажуть, що на жінку накинувся триметровий хижак

Василь КІТ

Інцидент стався поблизу одного з австралійських пляжів. Там біла акула вхопила 35-річну серфінгістку за ногу. Але її 60-літній чоловік Марк Реплі не розгубився, а примудрився застрибнути на хижачку і зацідити риби кулаком просто в око, а потім лупцював її, доки та не випустила «здобич». Парамедики надали допомогу постраждалій на пляжі, а потім її доправили гвинтокрилом до лікарні на операцію. Один зі свідків події назвав Марка героєм. «Чоловік врятував їй життя... Він був справді неймовірний», — сказав очевидець. Сам герой був скромнішим і зазначив, що «вчинив так само, як і будь-хто інший в такій ситуації».

Краще з акулами не зустрічатись...

В Австралії один із найвищих показників нападів акул у світі. Лише цього року вже сталося п'ять смертельних атак.

РЕКЛАМА

ДЕРНІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА КІВЕРЦІВСЬКОГО РАЙОНУ

оголошує про проведення процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості щодо проекту містобудівної документації «Детальний план території для обслуговування будівлі торгівлі на вул. Першотравневій у селі Дерно Ківерцівського району Волинської області», розробленого ФОР Музичук О. М., відповідно до рішення сільської ради від 13.09.2019 р., №21/4. Ознайомитися з проектом детального плану території можна в приміщенні Дернівської сільської ради.

Пропозиції та зауваження подаються в письмовій формі на ім'я сільського голови в місячний термін від дня опублікування оголошення.

Громадські слухання відбудуться 21 вересня 2020 року о 10-й годині в приміщенні Дернівської сільської ради за адресою: с. Дерно, вул. Незалежності, 73.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Раніше ці люди не мали змоги ні молитися, ні брати участь у сповіді.

Фото 20minut.ua.

Коли народилася донька, яка не може чути, він не опустил рук і почав вивчати мову жестів.

«Думав: я священник і в Бога випрошу, що моя дитина заговорить. Але доля розпорядилася по-іншому»

Закінчення. Початок на с. 1

Наталка ЧОВНИК

Перед своїм від'їздом сім'я планувала емігрувати до Канади, де б їхній дитині було набагато легше адаптуватися до життя. Однак Шкодзінським не відкрили візу.

— Знаєте, спочатку не вірилося, що це назавжди, — розповідає отець Ігор. — Думав: я священник і в Бога випрошу, він мене почує, моя дитина заговорить. Але доля розпорядилася по-іншому. Слух у Насті так і не з'явився. Спершу це було шоком, а далі прийшло розуміння, що треба із цим вчитися жити. І я зробив перший крок — почав опановувати мову жестів, щоб спілкуватися з донькою. Вчив її спочатку у спеціалізованому дитсадку «Колобок», де діє група для нечуючих дітей. Туди ходила наша Настя. Малюкам, а разом із ними і батькам, показували, як спілкуватися жестами. Там я опанував 50 таких рухів. Спочатку було важко — від незвички боліли руки. Аби запам'ятати, кожен жест малював у зошиті. Нині знаю їх 200, а всього існує понад 3,5 тисячі.

У дитсадку, а потім у спецшколі, де навчалася донька, отець Ігор побачив, що таких дітей, як Настя, багато. Коли дівчинка доросла до віку першого причастя, священник подумав, що може спробувати підготувати до таїнства доньку та її ровесників. По допомозі звернувся до сестри-монахині зі Львова Анни Чоп'юк, яка добре знала мову жестів і переклала богослужіння для нечуючих. Вона навчила отця Ігоря церковній лексичці для глухих. Так із благословення митрополита Василя Семенюка отець Ігор почав працювати з такими дітьми.

Перші уроки зі школярами давалися дуже важко, тому що священник не знав багатьох жестів, лише головні, але йому допомагали самі учні. Глухі діти виявилися напролюд доброзичливими, охоче йшли на контакт, хотіли більше дізнатися про Бога, запитували, підка-

зували невідомі слова. Вони полюбили отця Ігоря, який намагався розмовляти їхньою мовою. А він у той час думав, як непросто їм адаптуватися у суспільстві. Адже в Україні дуже мало навчальних закладів, де викладачі знають мову жестів. Сурдоперекладачі у нас, як і раніше, на вагу золота, не всі батьки намагаються вивчити мову своїх дітей. А їм так хочеться, аби їх почули і дали відчуття, що їх люблять.

ОБВІНЧАВ 10 ГЛУХОНИМИХ ПАР І ОХРЕСТИВ ДВОХ НЕМОВЛЯТ

Після занять із дітьми отець Ігор звернув увагу на дорослих. Щотижня у неділю та під час великих свят почав правити службу мовою жестів у церкві Матері Божої неустанної помочі в Тернополі. Для зручності нечуючих вона скорочена удвічі. Враховуючи, що віряни мають постійно дивитися на священника і тому швидко втомлюються, літургія триває пів години разом із проповіддю. Але основні моменти в ній збережено.

“**Богослужіння відбувається за всіма канонами. Отець Ігор служить, як звично, але промовляння супроводжує жестами. Люди так само «співають», «читають» «Вірую» чи «Отче наш».**

Богослужіння відбувається за всіма канонами. Отець служить, як звично, але промовляння супроводжує жестами. Люди так само «співають», «читають» «Вірую» чи «Отче наш». Під час проповіді слова, які важко передати одним жестом, священник додатково роз'яснює і запитує, чи все зрозуміло. Парафіяни моляться, спілкуються між собою і розходяться. Дехто підходить до отця Ігора пита-

ти якоїсь поради чи щось уточнити. Сповіді глухих теж особливі. Під час цього таїнства головне — дивитися в очі один одному. Хоча інколи такі віряни йдуть до сповіді просто, щоб поговорити.

Отець Ігор розповідає, що коли глуха людина, яка ніколи не була у церкві, вперше приходить до храму, найчастіше вона шукає підтримки не в духовних питаннях, а в життєвих. Адже проблеми у них такі ж, як і в чуючих. Тому священник рідко обговорює особисті теми, намагається не ставити зайвих запитань. Щоб у глухих парафіян виникла довіра, потрібен час і такт. Тільки за таких умов людина відкриє двері у своє духовне життя.

Перше богослужіння для глухих отець Ігор відправив ще у 2008 році. З тих пір обвінчав десять пар, охрестив двох немовлят із такими проблемами, проводив спеціальні навчання для заручених, які планують одружитися. Словом, надав увесь спектр послуг, як і для здорових людей.

За час служіння отець Ігор дізнався, що глухі мають колосальну інтуїцію. Приміром, маленька дитина, яка навіть по губах не дуже добре читає, може повністю зрозуміти зміст фільму без субтитрів. На жаль, щоденно в побуті ці люди стикаються з багатьма труднощами. Без сурдоперекладача вони не можуть звернутися до лікаря, пояснити, що з ними сталося. Більшість із нас не в силах допомогти глухим — надати їм елементарну підтримку на дорозі, в магазині, поліклініці. А як би полегшило життя, коли б ми знали їхню мову хоча б на такому рівні, як початкова англійська!

— Я пояснюю своїм парафіянам, що мови жестів не треба соромитися, адже вона така ж красива, як будь-яка інша, — каже священник. — Чомусь вони закомплексовані, старються не розмовляти нею в публічних місцях. Пригадую, якось у тролейбусі запитав Настю, а вона показала: «Тихо, соромно, всі дивляться». Думаю, це через упереджене ставлення до людей із вадами слуху, а насправді вони такі ж люди, як і ми.

● ВИДАТНІ ЛІКАРІ

Святий, який був хірургом, сталінським лауреатом і архієреєм у латаній рясі

Усе це про одну незвичайної долі людину — Валентина Федоровича Войно-Ясенецького, який у радянські атеїстичні часи зумів поєднати служіння людям у сфері медицини і служіння Богу в сані архієпископа. Святий Лука і сьогодні є духовним патроном лікарів

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

«Я ЗОВОВ'ЯЗАНИЙ РОБИТИ ЩОСЬ КОРИСНЕ ДЛЯ НУЖДЕНИХ»

Можливо, він міг би стати відомим ху-дожником. Коли сім'я Войно-Ясенецьких переїхала з Керчі до Києва, у Валентина виявили здібність до малювання і батьки віддали його в художню школу. Хлопець любив робити ескізи, малюнки з духовного життя ченців Києво-Печерської лаври. Йому радили розвивати талант, він навіть учився деякий час на живописця у Мюнхені, але повернувся додому і раптом... подав документи на медичний факультет Київського університету. «Недовгі вагання скінчилися рішенням: я не маю права займатися тим, що мені подобається, але зобов'язаний робити щось корисне для нужденних», — писав згодом Войно-Ясенецький.

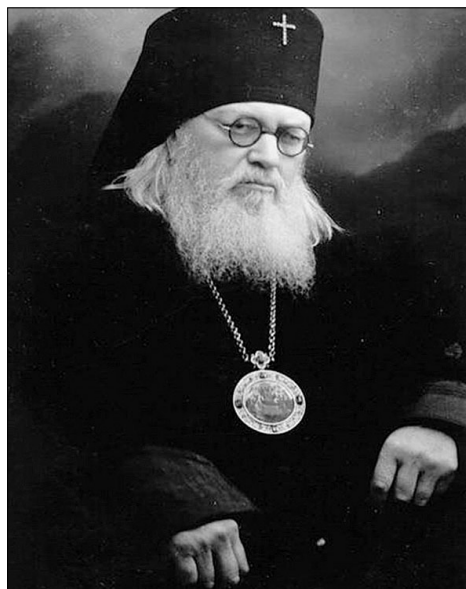
Після завершення навчання юнак потрапив у госпіталь Червоного Хреста, де пройшов сувору практику, допомагаючи тяжко пораненим учасникам російсько-японської війни. Не маючи спеціальної підготовки з хірургії, був змушений робити серйозні операції. І вони були успішними.

Там же військово-польовий хірург Войно-Ясенецький одружився з сестрою милосердя — «святою сестрою», як її називали колеги, — Ганною Василівною Ланською. «Вона підкорила мене не стільки своєю красою, скільки винятковою добротою і лагідністю характеру. Раніше два лікарі просили її руки, але вона дала обітницю дівочства. Вийшовши за мене заміж, вона порушила її. За це Господь тяжко покарав Анну нестерпними, патологічними ревностями...», — читаємо у спогадах майбутнього святого.

Але спочатку він разом із дружиною та дітьми переселявся з одного міста в інше, працюючи земським лікарем. Мусив бути і терапевтом, і хірургом, і окулістом, і гінекологом, і урологом. Приймав за рік 30—35 тисяч хворих, проводив 700—1100 операцій, віддавав пацієнтам весь свій час, за винятком короткого сну.

Медики тоді скаржилися, що хворі важко переносять наркоз. Тому обдарований лікар чимало часу присвятив розробці нового методу знеболення — регіонарної анестезії (ступінь доктора медицини він отримав саме за цю роботу). Процедура складна за виконанням: ін'єкція робиться суворо у певні точки тіла — по ходу нервових закінчень. У 1915 році вийшла в світ книга Войно-Ясенецького на цю тему, за неї автору була присуджена премія Варшавського університету.

Хвороба дружини змусила родину переїхати до жаркого Ташкента, де глава сім'ї обіймав посаду хірурга та головного лікаря міської лікарні. На той час там лютували малярія, тиф, холера. Тож теплий клімат не врятував недужу, вона померла

На схилі літ, коли вже не міг тримати скальпель, архієпископ лікував хворих молитвами.

від туберкульозу легень, залишивши на руках чоловіка чотирьох дітей: старшому було 12, а найменшому — тільки 6. Після цієї трагічної події для їхнього батька відкрився новий шлях: незабаром він прийняв священницький сан, а потім — чернечий постриг з ім'ям Лука.

«ВАЛЕНТИНА ФЕЛІКСОВИЧА БІЛЬШЕ НЕМАЄ...»

У 1921 році, в розпал Громадянської війни, Войно-Ясенецький з'явився в лікарняному коридорі... в рясі і з наперсним хрестом на грудях. Асистентові, який звернувся до нього по імені, відповів спокійно, що Валентина Феліксівна більше немає. Одягати рясу в той час, коли на стінах будинків висіли плакати «Піп — найлютіший ворог Радянської влади», відважився б не кожен.

Лекції студентам професор читав також у священничому вбранні. Перед кожною операцією молився перед іконою, яку повісив на стіні в операційній, завжди благословляв бригаду колег і хворого.

Одягати рясу в той час, коли на стінах будинків висіли плакати «Піп — найлютіший ворог Радянської влади», відважився б не кожен.

Цього атеїстична влада стерпіти не могла, незабаром непокірного лікаря і пастиря заарештували за «контрреволюційну діяльність». Це сталося через тиждень після того, як він був таємно висвячений в єпископи. Попереду було 11 років тюрем і заслани. Владиці дали попроситися з дітьми, посадили в поїзд, але той хвилин двадцять не рухався з місця. Виявляється, потяг не міг рушити, бо люди лягали на рейки, намагаючись захистити свого рятівника.

Колеги, які були присутніми під час судових засідань, згадували, як мужньо тримався архієпископ Лука, якому дорікали за його віру.

Святий Лука і сьогодні є духовним батьком для хірургів.

— Бога я дійсно не бачив, громадяни не громадський обвинувач. Але я багато оперував на мозку і, відкриваючи черепну коробку, ніколи не помічав там також і розуму, — так відповідав він на закиди атеїстів.

Єпископа засилали на Північ тричі. Але і там він продовжував працювати, оперував і знаходив можливість для написання своїх наукових праць. Так народилися знамениті «Нариси гнійної хірургії», що і сьогодні не втратили актуальності.

Після третього арешту, в липні 1937 року, до вченого застосували жорстокі тортури — 13-денний «допит конвеєром». Змінюються слідчі, арештанта ж удень і вночі тримають практично без сну і відпочинку. Єпископа Луку били чоботами, саджали в карцер, тримали в жахливих умовах...

З початком війни засланий професор і єпископ був призначений головним хірургом евакогоспіталю в Красноярську. За тисячі врятованих життів отримав, немов подачку, медаль «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.». Під час вручення нагороди він виголосив промову, від якої у партпрацівників волосся стало дубки. «Я напевно допоміг би ще багатьом, якби ви не тягли мене одинадцять років по острогах і поселеннях. Ось скільки часу втрачено і скільки людей не врятовано аж ніяк не з моєї вини». Голова облвиконкому став було говорити, що треба забути минуле. На що владика відповів: «Ні, вибачте, не забуду ніколи!»

Навіть ставши архієпископом, він харчувався і одягався дуже просто, ходив у латаній старій рясі. Сталінську премію, одержану за наукові праці, подвижник пожертвував на дітей, які постраждали від наслідків війни; влаштував обіди для бідних; щомісяця розсилав грошову допомогу гнаним священникам, позбавленим можливості заробляти на хліб.

У 1956-му архієпископ Лука повністю осліп, але продовжував приймати хворих, молячись про їхнє одужання, і його молитви творили чудеса. Помер подвижник у Сімферополі 11 червня 1961 року. А у 2000-му архієрейський собор зарахував архієпископа Луку до лику святих...

● НАШІ ДІТИ

Чи не зарано записалися у школярі?

— Моєму Василькові в липні виповнилося 6 років. Боюся, йому ще не пора стати першокласником. Але чоловік наполіг, аби оформляти малого в школу. От я і хочу, поки ще є час передумати, перевірити готовність сина до статусу учня. Порадьте, як це зробити», — звернулася лучанка Ольга М.

Такі методики цікавлять багатьох батьків. Найпростіша з них — так званий Філіппінський тест. Він базується на теорії про те, що в дошкільному віці (зазвичай у 5—6 років) у дітей відбувається «стрибок у зрості», який полягає у суттєвому подовженні рук і ніг. Для того, щоб дізнатися пройшов цей скачок зросту чи ні, потрібно попросити малюка доторкнутися правою долонею до лівого вуха, провівши руку над головою. Дитина 4—5 років не може цього зробити.

Результат Філіппінського тесту достатньо точно характеризує біологічний вік майбутнього школяра. Він відображає ступінь розвитку скелета, рівень дозрівання нервової системи, здатність головного мозку сприймати і переробляти інформацію. Загалом таким способом перевіряється ступінь функціональної зрілості організму. В першу чергу це пов'язано з рівнем дозрівання нервової системи і здатністю головного мозку сприймати і переробляти інформацію. Недарма Філіппінський тест нерідко розглядають як один із головних критеріїв «шкільної зрілості».

Щоб дізнатися пройшов цей скачок зросту чи ні, потрібно попросити малюка доторкнутися правою долонею до лівого вуха, провівши руку над головою. Дитина 4—5 років не може цього зробити.

Фізіологами встановлено: якщо дитина починає відвідувати школу до того, як у неї відбувся напівзростовий стрибок, це негативно позначається на її здоров'ї, в першу чергу — психічному, і вкрай рідко приносить успіх у навчанні. Паспортний вік, в якому проходить цей процес, може істотно варіюватися. У деяких дітей він завершений уже до 5 років, в інших — тільки після 7. Ясно, що в такому віці різниця в два роки — це дуже багато.

Напівзростовий стрибок — один із важливих критичних періодів у житті малюка, під час якого якісно змінюється багато функцій організму, він стає міцнішим у біологічному сенсі, а тому — працездатнішим.

З точки зору фізіології основою готовності дитини до школи є така організація нервових, енергетичних та інших процесів, яка здатна забезпечити роботу в «стійкому режимі». Коли напівзростовий стрибок завершений, у малюка з'являються реальні функціональні можливості до посидючої, досить тривалої роботи в рівному темпі.

Але не слід стверджувати стовідсотково, що коли дитина виконала Філіппінський тест, то вона точно готова до навчання. «Шкільна зрілість» — це сукупність певних навичок і умінь: освоєння соціальної ролі учня, готовність до навчальної діяльності; вміння взаємодіяти з оточенням тощо.

● СІМ «Я»

Що таке «все встигати»

«Як ти з усім справляєшся? Я як одну справу піджену, то ще дві з'являться. А малим уже геть не маю коли увагу приділити. Аж нерви беруть!»

Оксана КОВАЛЕНКО

Одна з подруг ділилася своїм головним болем про нестачу часу на дітей, що є, очевидно, проблемою багатьох. Бо поміж роботою і домашніми клопотами можна встигнути тільки віддати якийсь наказ тій дитині, яка, бач, знову «присмокталася» до телефону, й понарікати на іншу за те, що повіялася з хати. Поки я роздумувала, звідки подруга взяла, що я все встигаю, вона заходила переповідати здобутки знайомих мам із соціальних мереж. Демонструвала тут же прекрасні фото, де вся сім'я відпочиває на природі, присмачені дописами, що в чистенькій хатині вдома чекає свіжозварений борщик або ж що більшого щастя й не треба. Скидалося, що в когось проблем набагато менше, що деяким посправжньому поталанило або що вони — невтомні роботи...

Запитання «Як ти все встигаєш?» викazuje приховане незадоволення собою, і якщо це про когось із вас, то зверніть увагу на мудру, як на мене, думку: «Секрет тут не в тому, щоб переробити всі справи. Головне — визначити пріоритети і йти за ними». Коли в

Зворотний бік медалі — ми дуже мало знаємо про «встигнути все» в інших мам. Фото у фейсбуці, доглянутий вигляд, красномовні розповіді — це верхівка айсберга, те, що готова показати людина. Завжди є «мінуси». Бувають, наприклад, сім'ї, де все підкорено чистоті: школяркою я не хотіла ходити до хорошої подруги, бо в її хаті не можна було брати книги, виставлених на полицях за розміром та кольором палітурки, бабуся не дозволяла торкатися до вишитих квітів на серветках і сидати на диван, щоб не продавлювати (тільки на табуретки). Я обожнюю насолоджуватися ошатною оселею, але не такою ціною. Тобто те, чому мимоволі заздримо, є бездоганим лише в нашій уяві. А навіть якщо не так, то прагнути до життєвої планки, поставленої іншою людиною, — справа невдячна. Простіше, кажу з власного досвіду, сформувані посильний щоденний (тижневий) список своїх важливих завдань і регулярно дякувати собі, що гарно все встигаєш. Тут є ще один секретик. Буває таке, що все одно десь береться незадоволення тим, що доба скорочується, як бальзаківська шагренева шкіра, а клопотів не меншає, — тоді

Секрет тут не в тому, щоб переробити всі справи. Головне — визначити пріоритети і йти за ними.

мене народилася третя дитина, я певний період дратувалася, що не справляюся, як раніше, зі своїми обов'язками. Не одразу, але таки винайшла свій «велосипед»: небо не впаде на землю, якщо частина роботи буде перекочувувати на наступний тиждень чи навіть місяць, зате діти, які живуть зі спокійною усміхненою мамою, зростатимуть у радості. (Пам'ятаймо, що малеча, особливо дошкільного віку, реагує за принципом громовідвода, тобто спочатку накопичує всю енергію рідних, а потім перенаправляє.)

допоможуть уявні терези. «Мені важливіше приготувати оцю часозатратну смакоту чи побачитися з мамою?» — усвідомлене запитання поміжкеш дратівливості і відточує шкалу головного й другорядного. А якщо бачиш дорогу до того, що вважаєш важливим, то й життя видається веселішим. **Маєте з цього приводу свої спостереження — пишіть! Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».**

Усміхніться!

Дружина кричить на чоловіка: — Якби хоч один раз прийшов твезрезий, я б зарізала на radoщах індику. Наступного дня йде в сарай, а там п'яний чоловік тримає індику і шепоче йому: — Не бійся, ти житимеш довго. — Іване, правда, що ти вчора в кювет потрапив? — Так. — А як це сталося? — Ідемо ми з дружиною в машині, на узбіччі стоїть напівгола дівчина, а

дружина закрила мені рукою очі. Секретарка запитує у шефа: — А чому ваша дружина на мене так підозріло дивиться? — Тому що сама колись була моєю секретаркою. Парашутист-початківець запитує в інструктора: — А що робити, якщо парашут не розкрився? Інструктор відповідає: — Підійдеш до мене, і я видам новий.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Сестрин гріх усміхався сумними очима...

... Оксана в селі два десятки років не була. Через молодшу сестру батьки її вигнали з дому й прокляли. А тепер Віра її покликала. Через соціальні мережі знайшла. Слізно просила приїхати. А ще написала: тата й мами вже немає...

Ольга ЧОРНА

Доц загнав людей по домівках. І це добре, думала Оксана. Ніхто не перейматиме, нічого не запитуватиме. Хоча... чи впізнали б її? Тоді, коли залишила село, було дев'ятнадцять...

Чим ближче підходила до рідного подвір'я, тим дужче билось серце. Замість вишні, що стала причиною її вигнання з дому, — порожнє місце. Чи батько її зрізав, чи сама всохла? Хоча дерево невинне. Усе на Віриній совісті...

...В Оксани були канікули. В медучилищі навчалася. Вишень того року зародило багато. Віра щодня «паслася» на дереві. Сестру кликала. Але Оксана з дитинства по деревах не лазила. Боялася.

Віра заздрила Оксані. В школі та була відмінницею. Красуня. Хлопці задивляються. А їй, Вірі, наука зовсім у голову не лізе. Швидше б стати дорослою. Вона також буде гарною. Малюватиме брови, накрутить льоки. І буде всім подобатися. Але... їй щойно тринадцятий рік пішов.

... Віра викарабкалася мало не на вершечок вишні. Хизувалася перед сестрою:

— А ти — боягузка! Боягузка! Усе сталося миттєво. Чи то не втрималася, чи нога посковзнула — полетіла донизу.

Оксана побігла до сільської фельдшерки. Та викликала «швидку». Коли дівчина прийшла до тям, сказала:

— То сестра мене зіштовхнула. Оксана присягалася, божилася, що не робила цього. Ніколи ж не лазила по деревах. Але їй не повірили.

Віра добряче потовклася. Довго лікувалася. А Оксану батьки вигнали з дому. Прокляли, що їхня улюблениця покалічилася через неї.

Повернулася на квартиру, яку винаймала в місті. Влаштувалася санітаркою в лікарню. Довелося вчитися і підпрацювати. Стипендії не вистачило б.

Після закінчення медучилища попросилася на роботу у віддалену область. У райцентр, у якому

«Це не тебе, це мене тоді прокляли батьки. Син Стьопка не говорить і на ноги криває...»

ніколи не була. Якось прочитала, що це старовинне місто, гарне й цікаве. От і вирішила...

Винайняла житло в однієї бабусі. А там чекала на неї доля. Левко. Квартирантка одразу сподобалася юнакові. Але молода медичка була мовчазною і чимось пригніченою.

Левко пантрував, чи не проводить бува хтось Оксану додому. Він покохав цю дивну дівчину, яка ніколи не їздила у відпустку чи на свята до рідні. Багато працювала — часто підміняла своїх колег. Не

Прокляла мене рідня. За сестрину брехню. Виставили з хати. Тяжко з цим жити...

цікавилася міськими забавами. У лікарні колеги Оксану вважали сиротою. Так і Левко гадав.

Пізнніше вона йому розповіла свою історію.

— Прокляла мене рідня. За сестрину брехню. Виставили з хати. Тяжко з цим жити...

— Оксано, в тебе нема вини перед ними. Це гріх твоєї сестри.

...Оксана з Левком розписалися. Бабуся благословила молодих. Виплакалась. Її зять колись кинувся рятувати хлопця на ставку, хоча сам плавав погано. Підспіли люди. Малому допомогли. А Ігоря забрала вода. Донька не пережила втрати. Левко тоді підлітком був...

...Чоловік шанував Оксану. Радів, коли народилася доня. Софійкою назвали. Як Левкову бабусю... Стільки років минуло, і ось

Віра далася чути. Конче просила приїхати...

Оксана відчинила хвіртку. Ступила на подвір'я. Періщив дощ. Вимокла, стояла перед дверима ганку, не наважуючись взятися за клямку.

Двері відчинила Віра. Побачила Оксану через вікно. Сестри не кинулися одна одній в обійми. Віра розглядала Оксану з цікавістю. А Оксана Віру — з жалем: та, наче у воду опущена.

Віра не запросила сестру до столу з дороги. Навіть гарячого чаю не запропонувала. З порога почала скаржитися на життя:

— Покликала тебе, може, допоможеш трохи. Це не тебе, це мене тоді прокляли батьки. Ось він, мій гріх. Син Стьопка. Не говорить і на ноги криває. А його батько залишив нас. Хвора дитина йому не потрібна. Знайшов фіфу. Пішов до неї. Аліменти, правда, платить. А я цього року нездужала. Купа грошей на ліки пішла. Тепер дороге все... Коли побачила тебе в інтернеті, подумала: не відмовиш рідній сестрі в допомозі. Ти ж не бідуюш, як ми. Там у тебе фотографії різні... із закордонних подорожей, з моря... А я на господарці товчусь. У нас пів села на заробітках. Я також поїхала б, але на кого Стьопку залишити? Раніше свекри трохи підсобляли. Навіть після того, як чоловік пішов від мене. А тепер... ми посварені. Жити мене вчили. Хай би краще своєму синові клепку вставили. — Ти зізналася батькам хоча б перед смертю, що обманула тоді, що сама впала з тієї вишні? Віра опустила очі: — Ні...

Сестрин гріх із цікавістю дивився на Оксану й усміхався сумними очима. І щось розповідав, а може, запитував своєю мовою...

● ГЕРОЯМ СЛАВА!

97-літній сотенний УПА Мирослав СИМЧИЧ: «Москалю поки довбнею по голові не даси, то не зрозуміє!»

У Коломиї на Івано-Франківщині ще в 2008 році йому відкрили пам'ятник. Саме під керівництвом Кривоноса — таке бойове псевдо Мирослава Симчича — у 1945-му у бою під Космачем було розгромлено каральну дивізію НКВС разом з їх командиром, Героєм Радянського Союзу Миколою Дергачовим

Мар'яна ПЕЦУХ,
публікація на сайті «Українська правда»

У свої далеко за дев'яносто Симчич досі говорить командним тоном. Хоча підвищує голос і через поганий слух.

«З Москвою можна говорити тільки силою! Москалю поки довбнею по голові не даси, то не зрозуміє!» — категорично відрізає при спілкуванні Симчич.

Про «москалів» він говорить майже крилатими фразами.

«Це не наш брат, а це наш кат! Господь Бог зібрав усе зло із цілого світу і всадив в душу москаля. Був Іван Грозний — били нас, був Петро Перший — били нас, прийшов Сталін — били нас, прийшли білі — далі б'ють. Таких підлих ворогів, як має Україна, ніхто не має.

З Москвою вести боротьбу дипломатичним способом неможливо, бо москаль бреше ліпше всіх. Недарма в народі було таке прислів'я: «Бреше, як москаль». Я їх психологію дуже добре вивчив, бо перебу-

Архівне фото: командир сотні Української повстанської армії Мирослав Симчич (ліворуч) із побратимами.

Скоро сто літ, а в Москві ще пам'ятають, досі бояться Бандеру. Жоден із наших політичних лідерів не має такої популярності й слави, яку має Бандера, бо він був дуже добрим керівником.

вав з ними 32 роки, 6 місяців і 3 дні», — згадує він своє багатолітнє заслання, звідки повернувся вже у 1980-х роках.

При тому Симчич позитивно відгукується про євреїв, розвінчуючи міф про антисемітизм в УПА: «Євреям ми допомагали, їх перемовляли наші дяки. Відомо, що повно євреїв було у підвалах у нашого митрополита Шептицького. Коли фронт пішов на захід, то ми організували групи і відправляли євреїв на Захід та в Ізраїль. Один із них, який у нас був лікарем, відмовився йти в Ізраїль. Казав: «Ви мені врятували життя, я буду з вами до останнього дня».

Радянська пропаганда зліпила з повстанців образ ворога навіть у Галичині. Симчич пригадує, що радянські провокаційні групи, перевдягнені в форму УПА, вбивали людей та грабували господарства. І вже тоді слово «бандерівець» отримало в народі лякливу форму.

«Скоро сто літ, а в Москві ще пам'ятають, досі бояться Бандеру. Жоден із наших

політичних лідерів не має такої популярності й слави, яку має Бандера, бо він був дуже добрим керівником», — додає Симчич.

Тепер в Україні слово «бандерівець» звучить гордо. «Важливо, що свято створення УПА тепер всенародне. Коли є пошана, то розумієш, що недарма прожив життя. Але ми воювали не за пенсію чи за якісь медалі. А за те, щоб була держава, і ми всім народом жили по-людськи», — каже Симчич.

При тому воювали, наперед усвідомлюючи поразку. «У 1940-х роках не було жодного шансу на перемогу. До нас в Коломийську округу прийшла людина від командира Шухевича, повідомила, що після промови Черчилля у Фултоні війни не буде щонайменше п'ятдесят літ. А ми планували, що у війні між Сходом і Заходом, користаючись ситуацією, виберемо

довгоочікувану державу.

Тоді собі сказали: все одно продовжуємо боротьбу: для нашої історії, для майбутніх поколінь, щоб воно могло твердо казати, що ми нація, а не отара овець», — пояснює сотенний суть одержимості боротьби.

Симчич вірить, що нинішні воїни завершать справу УПА. «Я за них весь час думаю. Прокинувся вночі — і зразу думка, а як же там наші хлопці на Донбасі...

Я дуже вірю в молодь, це нові кадри для України. Бо коли ми отримали незалежність, в нас не було кадрів, інтелігенцію всю відстріляли або загнали в концтабори. І владу захопили українські вороги, які Україну розграбували», — підсумовує причини наших поразок та майбутніх перемог жива легенда визвольного руху.

У полон взяли лише неприютним. Провів у таборах 32 роки, 6 місяців і 3 дні

ПОРТРЕТ НАШОГО ГЕРОЯ

Мирослав Симчич (Кривоніс) — військовий та громадський діяч, сотенний УПА, незламний політв'язень, почесний громадянин Коломиї та Львова.

Народився у 1923 році у селі Вижний Березів поблизу Косова на Прикарпатті. Закінчив Коломийський архітектурний технікум. У 1941-му вступив у юнацтво ОУН та воював проти німців у народній самообороні. Навесні 1944 року закінчив старшинську школу УПА і став командиром чоти, згодом — сотні.

У лютому 1945-го Кривоніс прославився у бою біля річки Рушір. Сотня «Березівська», в якій він командував чотою, перекривала дорогу підкріпленню, яке йшло на допомогу НКВДістам, оточеним у Космачі. Повстанці обрали дуже вдале місце для засідки, а перед приходом колони розібрали міст.

За словами Симчича, у цьому бою вони знищили більше 400 ворогів, але історики називають значно менше число — від 11 до 100 осіб, в тому числі командира дивізії ВВНКВС Миколу Дергачова. Повстанці втратили лише двох бійців, а Симчича було поранено в руку. Після тривалого лікування він повернувся у свою сотню...

4 грудня 1948 року Кривоніс із Чернецем (Петром Томичем) перевіряли зимові криївки. Сніг перестав падати й не заносив слідів. Вирішили перечекати у перевіреній хаті, але там їх побачила дочка двоюрідної сестри господині. Вона виявилася завербованою сексоткою МГБ. Раптово хату оточили більшовики. Друзі вели бій від першої години дня до десятої вечора, очікуючи, що з настанням ночі на допомогу прийде боївка повстанців. Чернець був тяжко поранений кулеметною чергою, червоні запалили хату. Кривоніс і Чернець знепритомніли від диму. Коли з палаючої хати припинилися постріли, більшовики облили водою ковдру, накрили нею господаря і змусили його витягати повстанців із полум'я...

Засуджений 1949 року Івано-Франківським військовим трибуналом за участь в УПА на 25 років позбавлення волі. Дивом вижив у жахливих умовах етапів і концтаборів. Брав активну участь у повстаннях та боротьбі з урками. Згодом повторно дістав ще 25 років за «участь у націоналістичному угрупованні». 1956-го Комісія Верховної Ради СРСР скоротила термін покарання до 10 років...

Загалом провів в ув'язненні 32 роки, 6 місяців і 3 дні. Був звільнений з таборів у 1985-му. А реабілітований лише у 2017 році.

Життєвий шлях Мирослава Симчича ліг в основу книги Михайла Андрусика «Брати грому».

«Хлопці, заспокойтесь! Скільки встиг — стільки вбив»

ЦИТАТИ ЛЕГЕНДАРНОГО ПОВСТАНЦЯ

«Місцеве населення створило УПА. Якби не їхня підтримка, то нас і не було б. Воно нас годувало, давало одяг, розвідку. Все, що ми мали, — було від пересічних українців. Без народної допомоги УПА не могла б протриматись і пів року, а ми воювали більше 10 літ».

«Коли у понеділок прийшов у цех (після звільнення Мирослав Симчич проживав і працював у Запоріжжі, бо на батьківщину

не дозволили повернутись. — Ред.), то побачив, що водії біжать до мене і кричать: «Дед, ї*п твою мат, ты почему коммунистов всех не убил? Смотри, сколько их, бл*дей, еще осталось». Я кажу: «Хлопці, заспокойтесь! Скільки встиг — стільки вбив».

«Ми повинні розуміти, що ніхто нам у цьому житті просто так нічого не дасть. Не треба думати, що все втряється і якось воно буде — за все у цьому житті треба боротись».

ЗІРКОВІ ПОЧУТТЯ

Жінці, яка народила йому 4-ту дитину, Кріштіану Роналду освідчився через рік

«Любов впливає на людей позитивно. Коли спортсмен закоханий, він грає краще». Автор цих слів знає про що говорить. Адже це один із найкращих футболістів планети — Кріштіану Роналду

Ольга ВЕКЕРИК

Першою дівчиною майбутньої суперзірки була молодша сестра бразильського футболіста, партнера Роналду по «Спортингу» Маріо Жардела — Жордана. Їхні стосунки тривали не довго, закінчившись через рік, коли Кріштіану став гравцем «Манчестер Юнайтед» і переїхав до Великобританії. Відтоді він завойовує не тільки престижні спортивні трофеї, а й серця мільйонів вболівальниць. Звісно, до нашого повелителя вовчиць Олега Винника і «Зібрембо» Павла Зіброва йому ще далеко 😊. Втім, десятки моделей, актрис і телеведучих не встояли перед чарами португальського серцеїда. Серед них — Періс Гілтон, Кім Кардаш'ян, Кара Дельвінь та Ірина Шейк.

Тож, коли у 2010-му в Роналду народився син від сурогатної матері, багато світових таблоїдів писали: мовляв, насправді мати Кріштіану-молодшого — офіціантка з Лос-Анджелеса. Буцімто футболіст заплатив їй за мовчання 10 мільйонів доларів. Роналду ж на це відповідав: «Мені байдуже, що говорять люди. Є речі, які повинні залишатися особистими. Колись обов'язково розповім синові правду. Впевнений, що він зрозуміє батька».

Зі своєю теперішньою нареченою Кріштіану Роналду познайо-

35-річна мегазірка футболу мріє про збільшення своєї сім'ї. Тож, як бажають українці у такому випадку: «Діточок вам, як на небі зірочок».

мився влітку 2016-го в бутику Gucci, де дівчина була продавцем-консультантом. 21-річна Джорджина Родрігес працювала без вихідних, щоб оплатити орендовану квартиру в Мадриді. Через кілька днів вони знову побачилися на вечерці Dolce&Gabbana. «Тоді ми змогли поговорити в невимушеній атмосфері. Це було кохання з першого погляду», — відверто зізналася дівчина виданню The Sun. Вони кілька місяців зустрічалися потайки. Під час відпочинку в паризькому Діснейленді, щоб замаскуватися від

папараці Кріштіану навіть надягнув перуку, кепку та великі сонцезахисні окуляри.

Вперше офіційно пара з'явилася на церемонію FIFA Football Awards 9 січня 2017 року, куди зірка «Реалу» Роналду прилетів зі своєю сім'єю: мамою, сестрами, сином та коханою. Незабаром пара почала жити разом. Дівчина швидко знайшла спільну мову з Кріштіану-молодшим. Вони весело проводили час та відвідували всі домашні матчі за участю його зіркового татуса. 5 червня 2017-го Роналду

Фото з Instagram-сторінки Кріштіану РОНАЛДУ.

«Джорджина — це частина моєї душі».

Немає нічого кращого, ніж святкувати свої перемоги з тими, кого любиш.

вдруге став батьком — від сурогатної матері народилася дівчинка — Єва і Матео. А 12 листопада на світ з'явилася спільна донька Кріштіану і Джорджини — Алана Мартіна. Через рік форвард збірної Португалії освідчився Родрігес і вона відповіла «так». Під час романтичної вечери в Лондоні, пару сфотографували з однаковими обручками Cartier. Пізніше дівчина поділилась світлинкою своєї особливої прикраси на лівій руці в Instagram. На їхнє весілля чекали не менше, ніж на одруження Меган Маркл та принца Гаррі. Італійські ЗМІ навіть писали, що вони таємно побралися в Марокко. Однак Джорджина спростувала ці чутки: «Звісно, кожна пара мріє про весілля. Зараз для нас це не в пріоритеті, але одного разу я б дуже хотіла стати дружиною Кріштіану».

Журналісти програми Viva la Vida на іспанському телеканалі Telecinco з'ясували, що Родрігес щомісяця отримує «зарплату» від 50 до 100 тисяч євро. Подейкують, начебто Роналду платить їй за те, що вона грає роль його дівчини та доглядає дітей. Сама ж Джорджина каже: «Звичайно, нелегко зустрічатися з такою відомою лю-

диною, але я б не стала просто так змінювати своє життя. Мої почуття до нього сильніші за будь-який тиск. Впевнена, разом ми можемо подолати все, що завгодно».

А Кріштіану називає свою кохану найкращою і найкрасивішою жінкою, яку йому послав Бог: «Джорджина — це частина моєї душі, це частина мене. Вона мені дуже допомогла. Звичайно, я люблю її. Вона мама наших дітей, і я так ніжно до неї ставлюся. Вона мій друг. Ми часто розмовляємо, і я відкриваю їй своє серце. А вона у відповідь — відкривається мені. Це найбільша любов мого життя».

Нещодавно, 26 липня, «Ювентус» із Роналду достроково переміг у Чемпіонаті Італії. Джорджина привітала коханого в Instagram: «Союз надає сил, і сьогодні ми є чемпіонами. Я не знаю, яке слово придумати, щоб описати твою самовідданість. Продовжуй у тому ж дусі 24 години 365 днів. Рік за роком. Це того варте. Кріштіану, пишатися тобою ще більше неможливо».

Згодом Роналду і Родрігес опублікували у соцмережі спільне сімейне фото з відпочинку на новій 27-метровій яхті, яку футболіст нещодавно придбав за 6,1 млн євро. «Сім'я чемпіонів! Немає нічого кращого, ніж святкувати свої перемоги з тими, кого любиш», — підписав світлинку Кріштіану.

Їхнє кохання називають історією Попелюшки. І фанати зіркової пари щиро сподіваються, що у цієї сучасної казки обов'язково буде хепі-енд.

РЕКЛАМА

Дернівська сільська рада Ківерцівського району оголошує про проведення процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості щодо двох проєктів містобудівної документації «Детальний план території земельної ділянки для обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд у селі Котів Ківерцівського району Волинської області», розроблених ТОВ «АБ Спецпроект», відповідно до рішення сільської ради від 21.05.2019 р., № 20/5 та від 21.02.2020 р. № 20/5

Ознайомитися з проєктами детального плану території можна в приміщенні Дернівської сільської ради. Пропозиції та зауваження подаються в письмовій формі на ім'я сільського голови в місячний термін від дня опублікування оголошення.

Громадські слухання відбудуться 21 вересня 2020 року о 10-й годині в приміщенні Дернівської сільської ради за адресою: с. Дерно, вул. Незалежності, 73.

Детальний план території на земельну ділянку для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд площею 0, 0715 га, що знаходиться в межах населеного пункту Полонка Гіркополонківської сільської ради Луцького району Волинської області на вул. Дружби, 54

Замовник: Рудецька Галина Володимирівна.
Розробник: ФОП Парасюк Б.О.

Ознайомитися з містобудівною документацією, подати свої пропозиції та зауваження можна в робочі дні у Гіркополонківській сільській раді за адресою: с. Гірка Полонка, вул. Горохівська, 63-а. Пропозиції та зауваження приймаються за зазначеною адресою до 23 серпня 2020 року.

Громадські обговорення планується провести у формі круг-

лого столу в приміщенні Гіркополонківської сільської ради о 10-й год. 24 серпня 2020 р.

Уся містобудівна документація погоджена в установленому законом порядку та відповідає будівельним нормам та правилам.

Відповідальна особа за розгляд пропозицій: головний спеціаліст відділу земельних ресурсів та питань благоустрою, житлово-комунального господарства та розвитку інфраструктури Гіркополонківської сільської ради Зань А.Ю.

Відповіді на сканворд за 6 серпня

		КА	П	Е	Л	Ю	Х	К	І	Ч
		О	А	У	О	А	А			
Б	І	П	Л	А	Н	Р	У	К	О	П
О	Е	О	Л	І	Т	К	К			
Т	У	Р	Ж	А	Т	А	Ш	Е		
А	Е	Т	И	Л	Е	Н	Й	Й		
Ф	А	В	О	Р	Г	І	Н	Д	У	К
О	А	Р			І	Е	О	Л	Б	
Г	А	Г	А		Д	Г	А	З	І	Я
О	А				А	А	Р	О	Н	Р

Відповіді на сканворд за 13 серпня

	А	Х	О	С	Т	І	К	О	С	В		
П	С	Е	Л		Р	В	В					
І	О	Н	О	С	Ф	Е	Р	А	П			
Р	І	Р	А		С	Д	О	Р	О	Г	А	
А	С	В	А	Т	Е	Р	П	А	С	К		
Н	А	Т	Я	К			А	К	А	Б	А	
Б	О	А				І	К	С	Р			
Я	Г	Н	Я		М	А	Р	К	І	Д	Е	Я
					Р	Е	А	Л	Ь	Я	Н	С
					Д	Я	Д	Ь	К	О	Т	І

● ЗНАЙ НАШИХ!

Чому волинське село Новий Двір потрапило в червону зону «гарбузовірусу»

Зараз Україна й увесь світ бореться з пандемією COVID-19. На Волині ж з'явився «гарбузовірус»!!! Та не потрібно панікувати. Цей вірус зовсім не страшний, навпаки робить усіх крепко моцними і розумними. Його навіть рекомендує МОЗ і ВООЗ! У червоній зоні опинилось село Новий Двір Турійського району. Саме тут виявлено найбільше носіїв «гарбузовірусу»

Людмила Держанович: «Хоч один корисний вірус пішов у народ!»

борщівську вишиванку, «та-тутовану модницю» писанку, козака Сірка, Мотрю Кочубей та Мазепу, Анну Ярославівну, В'ячеслава Липинського і навіть про футбольний клуб «Динамо». Найважчим виявилось завдання про українську пісню «Сонце низенько» та бурштин. Велике зацікавлення викликало питання про «Велесову книгу». Більшість чули про неї вперше. Хоча питали не лише про дивну книгу, а й про розумного хлопця з інстаграму, то мимоволі ще і побувала в ролі свахи. Молодь, знаєте, і на карантині молодь», — усміхається Людмила.

«За підсумками вікторини суперпереможницею у фейсбуці стала вчителька світової літератури Олена Гінгіна, яка найшвидше знаходила відповіді на, здавалося б, нелегкі і заплутані питання. Не можу не відзначити Богдана Борисюка, Олену Стасюк, Таню Зінчук, Таню Михалевську, Надію Кусік (теж переможниця «Гарбуза із секретом») і Таню Кравчук — їхня ерудиція також не пасла задніх. В інстаграм переміг Артем Печерук — молодий, але серйозний хлопець із сусіднього села Купичів, учасник «Молодого Руху». Він був на заробітках у Польщі і разом із братом Владом штурмували вікторину вечорами. Призом я вирішила зробити книгу, точніше три. Переможці могли собі обрати одну з них. Вибір впав на романи «Діва Млинища» і «Графіня» Володимира Лиса», — розповідає організаторка.

Людмила Держанович зізнається, що бути директоркою сільського Будинку культури нелегко: «Ти — і прибиральниця, і завгосп, і художній керівник, хоре-

ограф і сам собі режисер. Та попри величезну кількість складнощів, усе ж здаватись — не в моїх правилах. Я шукаю нові форми і методи роботи. Намагаюсь зацікавити, передати знання і свою любов до народної культури, історії та поезії. Навіть створила світлицю зі старовинними вишивками і предметами побуту. Стараюсь бути з дорослими дорослою, з дітьми — дитиною, брати по крапельці досвід і мудрість старшого покоління. Наше село активне, цікаве, повне життя та ідей. Треба лише вміти слухати і спробувати організувати.

Саме люди дають енергію для роботи, втілення ідей і задумів. Ми танцюємо, співаємо, читаємо поезію, робимо виставки, конкурси, влаштовуємо спортивні змагання, дискофюжн, зустрічі, еко-челендж, щедруємо. Цьогоріч в оселях лунали вітання від Василя, Маланки та креативного сміхотуна Сніговика. Цікавим був флешмоб, організований спільно зі школою, до Дня вишиванки. У грудні новодвірці долучились до флешмобу «Зроби фото з хусткою».

Людмила Держанович каже, що успішна робота Будинку культури не лише її заслуга: «Це результат спільно докладених зусиль сільської влади, аматорів, глядачів, відвідувачів, за що всім величезне спасибі». На запитання, чи буде другий сезон новодвірського «Що? Де? Коли?», відповідає: «Вікторину маю намір продовжити, як тільки село трішки піджене свої польові роботи, збере врожаї і вечори стануть довшими і вільнішими. Тож до нових реальних і віртуальних зустрічей!»

Ольга ВЕКЕРИК

Поки хтось переглядає черговий серіал або гортає стрічку в соцмережах, новодвірці мудрують над інтелектуальними запитаннями «Цікавої газети на вихідні». А ще — місцевого аналогу гарбузової вікторини. Її організувала Людмила Держанович — директорка Новодвірського будинку культури і кількаразова переможниця «Гарбуза із секретом». «Багато односельчан передплачують ваші видання, з якими можна відпочити, і водночас потренувати свої мозкові звивини та ще й дізнатись багато усього цікавенького. Тож, коли країна поринула в глибокий коронавірусний карантин, саме «Гарбуз із секретом» надихнув мене створити нашу інтернет-вікторину. А вже на завдання «Цікавої газети на вихідні» доводиться чекати цілий тиждень. Подумала: а чому б не потренувати мозок і собі, й іншим частіше? Написала у фейсбуці завдання для розминки.

Людам сподобалось, питали, чи буде продовження? Спершу відповідали в коментарях під завданням. Згодом учасники самі запропонували, що цікавіше писати у приватні повідомлення, і переможцем стає той, хто перший дасть повну або найбільш точну відповідь. «Так наш інтелектуальний віз і покотився», — згадує Людмила. Каже, що розраховувала на старше та середнє покоління, але до інтелектуального змагання долучились і молоді новодвірці. Тому вирішила паралельно публікувати завдання в інстаграм.

«Питання побудувала не лише на прямих підказках, а й асоціаціях, приказках і прислів'ях, порівняннях. Інколи виходило справді заплутано. Одного разу Богдан Борисюк, який теж активно розгадує завдання «Гарбуза» і був навіть переможцем у питанні з шахами, жартома звинуватив, що я заразилась «гарбузовірусом». Мене таке звинувачення, на відміну від щоденних невтішних телевізійних, дуже потішило — хоч

Артем Печерук був на заробітках у Польщі і разом із братом Владом штурмували вікторину вечорами.

один корисний вірус пішов у народ!» — зазначає Людмила Держанович.

Завдання організаторка публікувала щовечора приблизно в один і той же час, тому учасники вже чекали перед екранами своїх комп'ютерів і смартфонів, щоб позмагатися у запеклій інтелектуальній битві. «Вечори мої були зайняті обговоренням вікторини.

А ще намагалась висвітлити цікаво і змістовно відповіді на питання, проілюструвати фотографіями. Вийшли такі собі мінілекції з української історії, літератури, мови, фольклору, звичаїв і традицій українців.

Насолоджувалась, коли писала про Богдана-Ігоря Антонича — люблю неординарних людей. Були ще запитання про Софію Київську,

	Риболовецьке знаряддя	Порушення обцянки	Італійський футбольний клуб	Венера у грецькій міфології	Столиця Канади	Річка в Японії	Опонент прокурора в суді
Українс. поет Іван або Троя	Десерт на основі кави	Українс. акторка Валерія ...	Антонім стерео	Природний жовтий пігмент	Твір образотворчого мистецтва	Один з пророків Старого Заповіту
Шведський письменник 20 ст.	Відходи волокна льону	Оборонна споруда	Сплав свинцю з сурмою і оловом	Українська телерадіокомпанія	Сотка землі	Мавпа Аладдіна	
Механізм для пересування по снігу	Урочиста пісня	Котилася ... з високого горба	Ведичні божества води				
Национальна академія наук							

Ведуча

Ім'я

P.S. від Грицька ГАРБУЗА:

Друзі, як ви зрозуміли, це була та історія, яка змусила мене відкласти підсумок туру на тиждень. Нічого не поробиш: реклама — це рушій прогресу. І спосіб виживання газети. Тому тепер і я про-рекламую: авторка публікації про Людмилу Держанович — Ольга Векерик — більше не буде переможцем газетної версії «Гарбуза із секретом». Бо віднині вона — наш штатний працівник! Тримайте за пані Олю кулаки і серця!!!

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 34 (2020)

Цього разу запитання з одного сучасного твору, який я поки що не осилив, бо фізично це зробити непросто. Належить він людині, яка заслужено стала лауреатом Шевченківської премії. У цьому творі, як у казці, один незвичний «предмет», який ми і заховаємо сьогодні, спочатку перетворився у клубуку, а потім ставав хиджабом, арафаткою, ярмулкою, чалмою, капелюхом, митрою, беретом і навіть зачіскою у вигляді ступи — ушнішею. Хоч сприймаємо ми цей «предмет» неймовірно позитивно, у народній приказці його назва із 4 букв використовується для неапативної характеристики людини.

Що знаходиться у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 1 вересня тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776 і 0672829775** (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Вінстон Черчилль»).

ЧЕТВЕР, 27 СЕРПНЯ

1+1	06:00 «Українські сенсації» 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:25, 10:25 «Життя відомих людей» 11:20, 12:20, 13:15, 15:05 «Одруження наосліп» 17:10 Т/с «Жінка» 20:30 Т/с «Свати» 21:30 «Право на владу 2020»
ІНТЕР	03.10 Х/ф «УЧИТЕЛЬ НА ЗАМІНІ» 04.40 Мультфільм «05.10 «Телемагазин» 05.40, 22.10 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 «Корисна програма» 11.05, 12.25 Т/с «Пані Фазилет і її доньки» 13.20 «Гарне здоров'я» 14.25, 15.25 «Речдок» 16.20 «Речдок. Особливий випадок. Луна війни» 18.00, 19.00, 01.45 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подобчици» 21.00 «Речдок. Особливий випадок. Злочинець мимовіль» 00.00 Т/с «Спокуса 2»
УКРАЇНА	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 10:20 Реальна містика 13:30, 15:30 Т/с «Виходьте без дзвінка 2» 17:00 Історія одного злочину 16+ 20:10 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00 Т/с «На твоєму боці» 23:20 Слідами
СТБ	05:15 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»

СУБОТА, 29 СЕРПНЯ

1+1	06:55, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 08:00 «Сніданок. Вихідний» 10:00, 14:40 «Світ навиворіт» 11:05 «Любий, ми переїжджаємо» 16:40 Х/ф «ВОДНИЙ СВІТ» 20:15 Х/ф «ГЛАДІАТОР» 23:25 Х/ф «ЛОВАЙСЬК 2014. БАТАЛЬЙОН «ДОНБАС»
ІНТЕР	03.20 «Чекай на мене. Україна» 04.40 «Щоденник вагітної» 05.05 «Телемагазин» 05.35 Мультфільм 06.25 «Слово Предстоятеля» 06.35 Х/ф «БЛАГІ НАМІРИ» 08.00 «Шість соток» 09.00 «Готуємо разом. Домашня кухня» 10.00 «Корисна програма» 11.10 Х/ф «ПОЛИН - ТРАВА ПРІКА» 13.05 Х/ф «СПРАВА БУЛА У ПЕНЬКОВИ» 15.05 Х/ф «ВЕСНА НА ЗАРЧІННІ ВУЛИЦІ» 17.05, 20.30 Т/с «Тайсія» 20.00, 02.30 «Подобчици» 22.25 «Овпелійний вечір Валерія Леонтьєва «Кращий назавжди» 00.30 Х/ф «МАЛАХОЛЬНА»
УКРАЇНА	07:00, 15:00, 19:00 Сьогодні 07:30 Реальна містика 09:00, 15:20 Т/с «На твоєму боці» 17:00, 21:00 Т/с «Встинуги все виправить» 20:00 Головна тема 23:00 Т/с «Незабута» 12+
СТБ	09:30 «Неймовірна правда про зірок» 10:50 Т/с «У кожного свій обман» 17:00, 22:35 «Звана вечеря» 12+ 19:00 «МастерШеф - 10» 12+

П'ЯТНИЦЯ, 28 СЕРПНЯ

1+1	06:00 «Українські сенсації» 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1» 07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин» 09:25, 10:20 «Життя відомих людей» 11:15, 12:20, 13:10, 15:00 «Одруження наосліп» 17:10 Т/с «Жінка» 20:30 «Ліга сміху» 22:40 «Вечірній квартал 2020»
ІНТЕР	03.10 Х/ф «МЕНЕ ЗВАТИ АРЛЕКІНО» 05.10 «Телемагазин» 05.40, 23.00 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10, 09.20 «Ранок з Інтером» 10.00 «Корисна програма» 11.05, 12.25 Т/с «Пані Фазилет і її доньки» 13.20 «Гарне здоров'я» 14.25, 15.20, 00.50 «Речдок» 16.20 «Речдок. Особливий випадок. Луна війни» 18.00, 01.50 Ток-шоу «Стосується кожного» 20.00 «Подобчици» 21.00 Х/ф «ТИ НЕ ТИ»
УКРАЇНА	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною 07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні 09:30 Зірковий шлях 10:20 Реальна містика 13:30, 15:30 Т/с «Виходьте без дзвінка 2» 17:00 Історія одного злочину 16+ 20:10 Ток-шоу «Говорить Україна» 21:00, 23:20 Т/с «На твоєму боці»
СТБ	07:05, 19:00 «Наречена для тата 3» 12+ 09:05 «Врятуйте нашу родину - 5» 16+

НЕДІЛЯ, 30 СЕРПНЯ

1+1	07:00 «Життя відомих людей» 08:00 «Сніданок. Вихідний» 09:00 «Лото-Забава» 09:25 «Світ навиворіт» 14:00 Х/ф «ГЛАДІАТОР» 17:10 Х/ф «ЛЕОН-КІЛЕР» 19:30 ТСН: «ТСН-Тиждень» 21:00 «Танці з зірками 2020»
ІНТЕР	03.00 «Щоденник вагітної» 04.35 Мультфільм 05.05 Х/ф «СПРАВА БУЛА У ПЕНЬКОВИ» 06.50 «Гарне здоров'я» 08.00 «Удачний проект» 09.00 «Готуємо разом» 10.00 «Інше життя» 12.00 Х/ф «КОХАННЯ З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ В ІНДІЇ» 14.00 Х/ф «КОХАННЯ З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ НА БОРА-БОРА» 16.00 Х/ф «КОХАННЯ З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ НА ЗАРЧІННІ ВУЛИЦІ» 18.00 Х/ф «БЕЗСМЕРТЯ» 20.00 «Подобчици» 20.30 Х/ф «ВЕСНА НА ЗАРЧІННІ ВУЛИЦІ» 01.05 «Речдок»
УКРАЇНА	06:50 Реальна містика 08:35 Х/ф «МІС КОНГЕНІАЛЬНОСТІ» 10:45 Х/ф «МІС КОНГЕНІАЛЬНОСТІ 2: ЧАРІВНА ТА НЕБЕЗПЕЧНА» 13:00 Т/с «Родина на рік» 17:00, 21:00 Т/с «Ти тільки мій» 19:00 Сьогодні. Підсумки з Олегом Панютою 23:00 Т/с «Горобини грона червоні»
СТБ	05:15 «Операція І: невідома версія» 12+ 06:10 «Вірні друзі: невідома версія» 12+

Що віщують зорі

Гороскоп на 24 — 30 серпня

ОВЕН. На роботі ймовірно зміни до кращого. Не будьте консерватором, виявіть відкритість до нового, комунікабельність — і ви досягнете успіху. У вихідні повеселіться від душі в колі друзів.

Сприятливий день — четвер, **несприятливий** — понеділок.

ТЕЛЕЦЬ. Ви зможете подолати перешкоди, якщо докладете максимум сил і терпіння, будете спокійними і наполегливими. Не робіть поспішних висновків щодо коханої людини.

Сприятливий день — п'ятниця, **несприятливий** — середа.

БЛИЗНЮКИ. Ймовірно, ви одержите вигідну ділову пропозицію. Зосередьтеся на найголовнішому, зараз не час розпорувати сили на дрібниці. У вихідні друзі запросять вас на вечірку.

Сприятливий день — вівторок, **несприятливий** — субота.

РАК. Не варто проявляти підвищену активність — це може обернутися конфліктними ситуаціями з оточуючими, втратою сил і грошей. А ось спокійна, рутинна робота обіцяє кар'єрний зліт.

Сприятливий день — вівторок, **несприятливий** — четвер.

ЛЕВ. Ваші таємниці можуть відкритися, тому готуйтеся давати пояснення. Але у вас з'явиться шанс підняти свій авторитет і знайти спільну мову з колегами. Ви зможете досягти значних висот.

Сприятливий день — понеділок, **несприятливий** — середа.

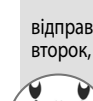
ДІВА. Ймовірно перепади настрою можуть привести до творчої й психологічної кризи. Вам не без труда вдасться втілити свої проекти в життя. Постарайтеся не ідеалізувати минуле. Попереду на вас чекають доленосні знайомства.

Сприятливий день — понеділок, **несприятливий** — четвер.

ТЕРЕЗИ. Ви зможете плідно попрацювати над завершенням важливої справи й успішно реалізувати намічений план. У роботі буде досить сильний дух суперництва. Якщо ви ще не були у відпустці, відправляйтеся до моря.

Сприятливий день — вівторок, **несприятливий** — субота.

СКОРПІОН. Настає успішний, наповнений яскравими подіями тиждень. Вас чекає солідний прибуток і приваблива ділова пропозиція. Ваші плани вдало реалізуються, авторитет зростає. У вихідні душу зігріє турбота коханої людини.

Сприятливий день — понеділок, **несприятливий** — субота.

СТРИЛЕЦЬ. Довірте частину справ надійним партнерам, за собою залиште найголовніше. Постарайтеся об'єктивно тільки те, що зможете виконати. Вихідні проведіть з родиною.

Сприятливий день — четвер, **несприятливий** — п'ятниця.

КОЗЕРІГ. Вам може дістатися нелегке завдання, однак ви виконаєте його бездоганно. Це забере у вас багато сил, але й принесе корисний досвід. У вихідні уникайте непотрібних і втомливих контактів.

Сприятливий день — четвер, **несприятливий** — вівторок.

ВОДОЛІЙ. Нестандартний підхід до вирішення проблем дасть позитивний результат. Не варто критикувати колеги й партнерів, це може перерости у конфлікт. У вихідні відпочиньте подальше від чужих очей.

Сприятливий день — понеділок, **несприятливий** — четвер.

РИБИ. На роботі знадобиться все ваше самовладання, щоб зберігати спокій. Начальство явно чекає від вас дій, спрямованих на виправлення нишньої ситуації. Можливе ускладнення стосунків із родичами.

Сприятливий день — вівторок, **несприятливий** — п'ятниця.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

На сонечку засмагли помідори...

До смаку він в кожній страві:

Сік, аджику і приправи,

Соус, супчик і салат

З апетитом всі їдять.

«ПРИВІТ ІЗ ЛІТА»

Думаємо, сподобається тим, хто в сезон полюється салат зі свіжих огірків та помідорів. Така заготовка має солодкуватий смак, у міру пряна, ароматна

Фото ukrainians.today.

Інгредієнти: 2 кг помідорів,

0,7 кг огірків, 7 великих болгарських перчин різного кольору, 4 середні цибулини, 2 невеликі головки часнику (або 1 велика), 1 гострий перчик, 150 мл олії, пучок кропу, пучок кінзи, сіль до смаку, перець горошком, лавровий лист.

Приготування. Овочі ретельно вимити під проточною водою. Нарізати помідори скибочками, огірочки — тонкими кружальцями, перець — смужками чи великою соломкою, цибулю — кільцями. Дрібно наштуквувати зелень та гострий перець. Часник розтерти у ступці або пропустити через прес. Зсипати все в миску чи каструлю, посолити за смаком, влити олію, ретельно вимішати і залишити за кімнатної температури на 20–25 хвилин, поки овочі пустять сік. Тоді у стерилізовані літрові слоїки покласти на дно по кілька горошин чорного перцю, лавровий листок, далі заповнити їх салатом, рівномірно розподіляючи рідину, що утворилася. В кожен банку додати по 1 ч. л. цукру, накрити кришками і стерилізувати 35 хвилин, потім влити по 1 ч. л. оцту на слоїк і варити ще 5–7 хвилин. Закатати банки із салатом, перевернути догори дном і вкватити до повного охолодження.

Спробуйте — не пошкодуєте!

ПРЯНИЙ ТОМАТНИЙ СУП ІЗ ВЕРМУТОМ

Хочеться оригінальної першої страви? Скуштуйте легкого помідорного супчику

Фото pinterest.it.

Інгредієнти: пучок зелені селери, 3–4 ст. л. вершкового масла,

1,5 кг стиглих помідорів, 3–4 зубчики часнику, 150 мл вермуту, 1,5 л курячого бульйону, 0,5 л жирних вершків, мелений білий перець, сіль, суміш сухих трав (петрушка, тим'ян, орегано) — до смаку.

Приготування. Селеру помити, обтрусити і дрібно посікти. У великій каструлі розтопити вершкове масло, всипати селеру і тушувати на середньому вогні 8–10 хвилин. Помідори ошпарити, очистити від шкірки, дрібно порізати, часник потовкти, додати в каструлю, залити все бульйоном та вермутом, всипати сіль і спеції, довести до кипіння й варити на слабкому вогні протягом 30–40 хвилин. Влити вершки, за потреби досолити до смаку і томити на невеликому вогні ще 10–15 хвилин, не доводячи до кипіння.

«ДВА В ОДНОМУ»

Задовольнити забаганки любителів і помідорів, і маринованих слив — легко! Вийде смачно й незвично. Знадобляться томати-«сливочки» або чері, а сливи підійдуть тверді, не зовсім стиглі, кислуваті

Фото gramho.com.

Інгредієнти: 250 г помідорів,

250 г слив, 1 лавровий лист, по 3 горошини запашного і чорного перцю, 3 гвоздики, 900 мл води, 0,5 ст. л. солі, 2 ст. л. цукру, 50 мл оцту.

Приготування. На дно банки покласти лавровий лист, заповнити її сливами і томатами. Залити оцропом, залишити на 10 хвилин. Злити рідину в каструлю, долити 100 мл води. Всипати сіль, цукор, прокип'ятити 5 хвилин. У слоїк кинути спеції, влити оцет, залити гарячим маринадом, заклати стерильними кришками.

ПОМІДОРИ «ПІД КОВДРОЮ»

Смачна закуска на святковий стіл

Інгредієнти:

2–3 помідори, 1 ст. л. сметани, 1 ст. л. майонезу, 2 зубці часнику, 30–40 г твердого сиру, сіль, перець — до смаку, кріп для оздоблення.

Приготування. Помідори помити й нарізати скибочками. Для соусу змішати сметану, майонез, розтертий часник та сіль, за бажанням можна додати дрібно посічений кріп, злегка збити виделкою і поставити в холодильник на пів години. По 1 ст. л. готового соусу викласти на помідорні скибочки, зверху притрусити тертим сиром і прикрасити кропом.

Фото із фейсбук-сторінки Lillia Hadach.

В'ЯЛЕНІ ТОМАТИ

Ця закуска родом із Середземномор'я, де помідори готують на сонці. У наших широтах господині успішно користуються духовками й електросушарками, не надто відступаючи від оригінальної технології

Фото culinary-academy.com.

Інгредієнти: 2 кг помідорів-«сливочок», 1 ч. л. базилику сушеного, 0,5 ч. л. сушеного тим'яну, 1 лавровий листок, дрібка сушеного часнику, 1 гвоздичка, 250 мл рафінованої оливкової олії, 0,5 ч. л. сушеного розмарину, 1–2 горошини духмяного перцю, дрібка солі (найкраще морської), кілька горошин чорного перцю.

Приготування. Помідори помийте і розріжте навпіл. Чайною ложкою виберіть із них серцевинку з насінням. Викладіть на застелене фольгою деко зрізом донизу половинки томатів, попередньо злегка присоливши кожну. Розігрійте духовку до 120 градусів. В'яльте помідори 2 години на режимі конвекції. Якщо у вашій духовки нема такого режиму, зробіть за допомогою намоченого в холодній воді дерев'яного брусочка щілину між духовкою і дверцятами: вентиляція потрібна, щоб томати не пересушилися. Через 2 години знизьте температуру до 100° і сушіть ще 2–3 години. Час в'ялення залежить від соковитості плодів, тому заглядайте час від часу в духовку і діставайте достатньо прив'ялені половинки, решта хай доходить. У добре вимитий і висушений слоїк всипте на дно всі спеції і складайте в нього вийняті з духовки готові помідори. Коли наповните, нагрійте олію, але не кип'ятіть, залийте томати до середини банки, злегка струсіть її, щоб вийшло повітря знизу, затім долийте доверху, під саму кришку: олія має покривати помідори повністю. Закрутіть кришку і кілька разів збовтайте банку, щоб кришка також змастилася олією — це запобігатиме утворенню конденсату. Накрийте слоїк рушником і залиште до цілковитого охолодження. Зберігати в'ялені помідори можна за кімнатної температури, але відкриту банку тримайте в холодильнику.

ІТАЛІЙСЬКИЙ САЛАТ «ПАНЦАНЕЛЛА»

Цю традиційну страву на Апеннінах готують найчастіше влітку із сезонних овочів і білого підсушеного хліба. Пропонуємо найпопулярніший класичний варіант цього салату, який за бажанням можна урізноманітнити додатковими складниками: оливками, болгарським перцем, каперсами, анчоусами

Фото smachno.in.ua.

Інгредієнти: 400 г помідорів, 250 г огірків, 1 фіолетова цибулина, 200 г підсохлого білого хліба чи батона, 5–7 листочків базилику, 1,5 ст. л. білого винного чи яблучного оцту (або за смаком), 3 ст. л. оливкової олії, сіль, чорний мелений перець — за смаком.

Приготування. Цибулю почистити і порізати кільцями, викласти у миску, полити оцтом (1,5 ст. л.), додати сіль (1 ч. л.), перемішати і залишити на 5–10 хв. Помідори очистити від шкірки (попередньо ошпаривши й опустивши в холодну воду) і нарізати довільними шматками, огірочки почистити і покрести кружальцями, всипати в миску з цибулею. Туди ж порвати листочки базилика і все перемішати. Підсохлий хліб опустити у воду, щоб розм'як, одразу добре відтиснути і покришити в салатник, додати овочі разом із соком, поперчити, заправити олією і перемішати.

ПОМІДОРНІ ОЛАДКИ

Цікава, смачна і по-справжньому літня страва

Інгредієнти: 3 великі помідори, 1 цибулина, 1 болгарський перець, 50 г шпинату, 1 яйце, 100 г кислоомолочного сиру, 7–9 ст. л. борошна, спеції, сіль.

Приготування. Помідори спершу обдати кип'ятком, тоді занурити в холодну воду і зняти з них шкірку. Скласти їх, а також цибулю, болгарський перець і шпинат у чашу блендера, все ретельно подрібнити. Потім додати яйце і сир, посолити й поперчити, вимішувати, поступово підсипаючи просіяне борошно, щоб отримати тісто такої густоти, як на звичайні оладки. Смажити в олії на попередньо розігрітій пателіні.

Фото smachno.ua.